RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 6304 van 7 december 2010
in de zaak A. 198.275/XIV-32.586

In zake : XXXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. TSHIMPANGILA LUFULUABO,
kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
Uyttenhovestraat 33, b 2

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bajram IDRIZI, van Macedonische nationaliteit, op 18 november 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 49.264 van 8 oktober 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 24 november 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat artikel 1, A, 2), van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, geen rechtstreekse werking in het Belgische recht heeft; dat het enige middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat in het bestreden arrest wordt besloten dat een algemene vrees voor vervolging, die tot een blote bewering beperkt blijft en niet met

concrete en objectieve informatie wordt onderbouwd, niet volstaat en dat de in de aanvankelijk bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2010 vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende het meest wezenlijke element van het asielrelaas terecht de weigering van de erkenning als vluchteling verantwoorden; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarbij verwijst naar de "pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad overneemt en bevestigt"; dat in de beslissing van de commissaris-generaal was gesteld dat de door de verzoekende partij neergelegde documenten, met name haar identiteitskaart, paspoort en geboorteakte, niet van aard zijn om de eerdere vaststellingen om te buigen, daar zij slechts de identiteit en nationaliteit van de verzoekende partij bevestigen, waaraan echter niet wordt getwijfeld; dat de verzoekende partij thans verwijst naar een "opsporingsbericht", doch dat daarvan niets in de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is terug te vinden en dat de verzoekende partij er in haar beroepsschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niets over heeft vermeld noch het bij dat beroepsschrift heeft gevoegd; dat de verzoekende partij aldus geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aantoont; dat het enige middel in die mate kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat het toetsen van de door de verzoekende partij bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neergelegde stukken aan de verklaringen van de verzoekende partij een feitelijke beoordeling vormt, waarvoor de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is; dat het enige middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op zeven december tweeduizend en tien, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	J. CASNEUF,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

J. CASNEUF. **C. ADAMS.**